

SIEMANSCITE
ORSONWISIS

SISMANOGLIO
MEGARD

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΓΑΛΑΝΗΣ

 SISMANGILIO
MEGARIO

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΘΙΝΙΣ

1871

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΑΥΤΟΥΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

SISMANOGLIO
MICARPO

1871

Μ Η Ν

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκαλοῦ αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παροῦσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁν περ πάλαι Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ καθεξῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τῆς κἀμνοντας. ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρείθρα τῶν θουμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Ὁ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὄλκᾶδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Ἐπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρά τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἔπτα, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἢ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαί καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως Θεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρώως, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαί, σὺν μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἷς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατὴρ δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἢ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὐ περ πάλοι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποποδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρόν σε Χριστὸς ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Διῆτῃ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆ τοῦ Σταυροῦ προελεύσει, δεῦτε φιλέορται, τὴν Ἐορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστακτικῶ· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τῆς ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ, πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς ἑρανεῖς πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνούσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν αὐ-

λων Δυνάμεων, ὡς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναρτῶμεν, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρόν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶμεν Δεσπότην, οὗ τῇ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδομάδος ἀριθμόν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κειοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ηφωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινιζέται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυιτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρόν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, ταῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαθείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέοντα, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τῷ Σταυρῷ ἢ πρόοδος· καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνόντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, ταῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμόν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρα τοὺς ἐνταῦθα Κανόνας, ἀνωμότους ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὁς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας, φέρει τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὁ δὲ τῶν Ἀγίων, πρὸς τὸ, Ἰγγρὰν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἐσπέρας, καὶ Κάθισματα ὁμοίως τὸ πρῶτον.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θαλάσσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο ἕτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγε ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἴους ἀγῶνας, στερεῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονήματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτά.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἠττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκιάματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστὶν (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοὶ), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν. Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάζωμεν τὴν ἐν Μονάδι, οὐσίαν αἰδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

Χσταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους

» διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῶ
» ἄσσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι,
τοῦ ἐν αὐτῷ βεβλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
θότες, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγχνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμνολογεῖσέ με Σταυρὲ, καὶ προσπτυσσόμεθα
πίσει, ἐξαιθέμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· Ἐξε-
λοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς
ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνεῖντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγνων
τὸν πόνον, ἔδοξε τὴν ἡμετέραν, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνό-
μων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Δίθρον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγη-
θέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ
Ἀντιόχου τὰς βουλαίς, πᾶσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι,
τῆς τῶν βασιάνων αἰκισμοῦς, πόθῳ Θεοῦ μάλ-
λον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μανιώ-
δους· σοφός ἐστίν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώ-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί· μήτις ἡμῶν γέ-
νηται βρῶμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πισοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν,μίαν βασιλείαν, ἐνοῦν-
τες ἀσυγχύτως, τὴνμίαν Θεότητα, καὶ διαιρῶν-
τες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνωσθῆς ἀφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ὄρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δαναήλ ἐφάνης· ἐξ

ἔ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέ-
τρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱὸς, Θεογεννητὸρ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

Ρᾶβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
» ἱερέα. Τῆ στεριευούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ
» νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
» στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλαίς, ἀν-
δρείως κατησχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερ-
ρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Η κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁρᾶται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης,
ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῆ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φαλαγγας.

Ὁ ἕρανός, πάση τῇ γῆ συνευφραίνεται· ἀθλο-
φόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντας
σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἠνίκα
ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυναμί τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὄρωσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὄρων τοὺς ἱεροὺς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Αγγέλλου Σολομόνη, ὄρωσα τοὺς ἑπτὰ, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἢ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τῆς τοῦ νόμου φύλακας, ὄρωντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶν ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάσῃ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάζωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμῆ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιωμέν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι παριέπθισι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σὲ προσ-

φαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλάγγνα καὶ ἔλεγες· Οἱ μοι! θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσεται καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃ βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροί, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παράφασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ Παῖδες ἀνεβῶν. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σώζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἢ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶν, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

Ω τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὄρωντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον.

Νησεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυναμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωανῶν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπῆρξε αὐτὸν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονή, υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέφατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεφεν, ἡ Δεῖα χάρις, στερρόως ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτάκλινος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κἂν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορὸς, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλως οἴου, νικᾶν καὶ ἕνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὡσπερ ἥς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία.

Χ· **Ν**οτίθ Διηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω·
 » **Ν**ᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σω·
 » τήριον πάθος προδιετύπη σαφῶς. Ὅθεν τριή·
 » μερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑ·
 » πεζογράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χρι·
 » στοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κό·
 » σμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ Δεῖου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει Δερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιῆχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ Δεῖῳ Δρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστος, ἔχων ἡμέρας λαΐ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ιαΐ.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γουρία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχειμ καὶ Μαριέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προύθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέικλης ἔχω, τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἑπτὰ τε υἱᾶς. Οὗτοι, Ἀντιόχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλου ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πατρία ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶν ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτης, προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμύς καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναϊότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἕνα αὐτῶν ὁ τυράννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πατρία ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπερρίψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάν-

των, Λεοντίνου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατίνου, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναὶς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλήν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικά ἠγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ κατασφύρουν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπνουνται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δέρμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἴασου ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκδοσάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε, καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζη σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγῆθησαν· καὶ τότε τοὺς ἀχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάικον βληθεὶς, καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάικος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάικον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοθλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θείος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προκοννήσου), τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἠκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ 5. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αὐτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσῇ ποιούμενος τὰς διατριβὰς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἢ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προκοννήσου, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεῖος Πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὁ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμήτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκῶν, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος δαιμονῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείης παιδός, ἡ Βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπί τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἠπάσχουσα πρότερον ἀπελθούσα ἰάθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρέθη μετὰ τὴν ἀποθίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἀνωθεν τῆς παλαιᾶς ποτὲ κωμοπόλεως Προκοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικρὰς. Καὶ τοὶ δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὁμῶς ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχωριοί, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτήν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οὐ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δεικνύται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἴσται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἦδη δὲ, τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιαζέει ἡμᾶς.

Ἰμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἠρανίσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαίτερας, περιεχούσης τὴν τε Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιοδρομέως· ὁ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου ἐλληνιστὶ συγγραφείς (ἀδηλον ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ὁμοῦ ἐν ἔτει 1785.

δειον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξη με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορήψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῶ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς,

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλατυνον Δέσποινα, ἢ ξενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων. Τὸς ἐν καμίνῳ.

Οὐ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμφυχοι φύλακες τῆ νόμου ἀκλινεῖς, ἓνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιχροφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισῶς ὑμνήσωμεν, Ἁγίος, Ἁγίος, Ἁγίος κράζοντες.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

Χἔκνοον πρόσταγμα τυραίννου, δυσσεβοῦς
 » λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσ-
 » φημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
 » ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον·
 » ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
 » συνόντες ἐψάλλον· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πα-
 » τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλω ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σὲ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονῶντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῶ ὑψίστῳ θεῷ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρασ, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαθεῖα, ὑμνηταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ομορφυῆ συνάναρχον, συναΐδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δὲ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἁγίον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ με προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατῆμαι ὀδύναις, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοῦς.

Οὐ τῶν πατρῶων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἐπτά φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οὐ κατὰ νόμον Θεῶ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς Ἀντιόχε βουλαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντιόχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οὐ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῷους δεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἐπτά ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῆ πικρῆ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῆ τοῦ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σικνηῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῆ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῆ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ὠδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἤλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλόμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρώτες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι νόσμον ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῆ τούτου δυναθεία, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγῃ καὶ ταῖς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὶ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρη φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεεις, ἃ βουλεύη καθ' ἡμῶν;

Οὶ ταξίαρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερόρως, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάξιν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονὴ τοὺς υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἀκχε, Ἀντίοχε, καὶ μὲ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἶπερ ὄλως, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἀκρας! ἢ τὸν ἑπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζῶν, θησαυρίζειν ποθῆντες, ταῖς τῆ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἠσχυναν, τῆ τοῦ νόμου λατρεία, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστεὰς τῆ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρη ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προεμέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, δωρούμενοι, τῆ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρὶ.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδίου, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἶπέ, τίκτεεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

Μυστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν σε μεγαλύνομεν.

Οὐδὲ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ καθήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ὠδαῖς μελωδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτόν ἐμβοήσωμεν· Σταυρέ, παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῆ δυνάμει σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτης, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ Ὑδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὀλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραίωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐσμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωμα, σὺ εἶ Σταυρέ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν αἶρᾴν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῆ Ἀβραμιαία πολιᾷ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῆ σφαγῆ τῆ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νοουθετήσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες· Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Επτὰ στύλοι ἐκλεκτοὶ, ἐν μιᾷ πέτρᾳ λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Ἦχος πλ. α'.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλῶντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων· Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάλιστα, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν τούτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παιδῶν ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τῆ Σταυροῦ κατάβαλε τῆς ἐχθρῆς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σε, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰσοδος μετὰ τῆ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'.

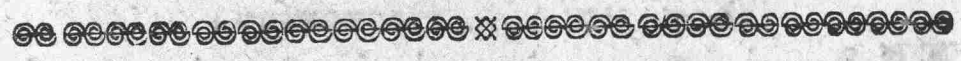
Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωποιοὺν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψώσεν ἡμᾶς

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἔχθρος, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ ποιήκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάραις. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν,

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, κτλ.

Τῆ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονῶσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐξῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθες τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσνήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος. τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένεθ τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ θρασυάγοντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιακόνον ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιστύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιακόνε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ σῆριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μὴ μακαρίζεις 62 29 Αυγ.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήγησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

ἠροδοσιαν. ὡσαύτως

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μαρίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσμασι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω. Θεοφάνους.

ᾠδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ακτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἀθλων, καὶ στερρέας ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικῆς ζέφης, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾶ ζωηφόρω, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Αγγελομόρφω προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὄφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκηνώμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

ᾠδὴ γ'. Ὁστερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Γερολόγος ἱερὸς, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ο κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὕμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μακάρι ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθη νοσητῆ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας καταρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου,
» ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. αἰ. Ἐν συνάναρχον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἐχθρὸν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὄφθης. Ἄλλα πρέσθευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηθερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σιέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Σ' μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ αἰόδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τῆ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτὸς, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκισσα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἐνθα Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὺ κατασηκηνώσας· αὐτῆ γὰρ ὄφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινὴς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσεισος, καὶ ἐδραῖος, στῦλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς,

πάντων καὶ Σωτῆρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἢ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ωδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, κάρτερός ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θηγόμενος χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανούς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ως ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσηντῶν πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώγημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμῳ τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῆ ἐπιδημία καὶ χάριτι, εὐωδίας μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζαλῆς ῥυόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κειτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἔλασμον εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ωδὴ ε΄. Ἄσθητί μοι Σωτῆρ.

Αγγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαιρέσει γεόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσω Μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἢ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ ταῖς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θηγόμενος πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενὴς, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὀρώμενος σώματι, ἐκ σῆ Θεομητορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Εἰρμος.

» Ἄσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὀρώων, τῇ εὐσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θεάμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθῆσι μάλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἀνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονώς τῶν νομίμως ἀθλήντων, καὶ ἀνθούντων κρυμῶ τῶν κολάσεων· ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἔχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερὴ νέκυος Στεφάνου γένητ' Ἀνακομιδῆ.

Ητις τελείται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆς τῆς τοῦ Ἀγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεργήτο· ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἀγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ἄλδος, τὸ Λεῖψανον φημί τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἀνὴρ γάρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἣ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίου αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τοῦνομα· τούτῳ οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανεῖς ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ τοῦ τόπου καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορούξας, εὔρε τὴν σορόν. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατεωδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεῶ, τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, βωόντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπεῖαι πλείστα τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθετο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν, οἰκοδομεῖται ὑπό τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆς, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθεὶς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λεῖψανον μετὰ πάσης ἔθετο σεβασμιότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν μετὰθεσιν ἐνιαυτοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσεῖνον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτώ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὐθις ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξει καταναγκασθεῖσα, βουλήν βουλευέται, τὸ σῶμα μὲν τῷ ἀνδρὶ ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν· ἥτις θεία τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφεῖσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερόν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. Δι' ἑλθῆς δὲ τῆς νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανὸν καὶ θεοπρεπῆς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὁσμῆς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἐπληροῦτο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμόζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μασιζῶν ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλιν παράλιον, καὶ εὐρόντες πλοῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Ὅποσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς Βασιλέως ἐνηγήθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀνηνέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστᾶσα ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξεῖπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεβὴς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκηκῶς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἐκέλευσε τῷ Ἀρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντήν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἅγιον εἰς τὰ βασίλεια ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια· ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον, λέξομεν. Εἶλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ θησαυρὸς, ἕως ἔφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξείπουσης· Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δεῖ τὸν Ἅγιον κατατεθῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. Ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιον ἐγείρει τῷ Πρωτάθλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πῶλῳ λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ γῶρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Παραστάντες δὲ Τερκυνίῳ Ἰπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες

(*) Λεκτικίον ἐστὶ λέξις Λατινικῆ, παράγωγος ἐκ τοῦ Λέκτικα (Lectica), ὅπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λέκτικα παράγεται ὁμοίως ἐκ τῆς Λέκτος (Lectus) ἑλληνιστὶ Δέκτρον, κοίτη.

θῦσαι, τύπονται· καὶ ἀθύντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὁζοβία καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου ἰγ'. Ἀγνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρα· ἃ καὶ νῦν κατάκεινται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς θείας Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Γωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ροὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεσνηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κρᾶζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μαιφόνους παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόμως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐνομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἀγνήν γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψαι Παρθένε τέτοκας· ὧ μελωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Υπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάριζε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφήν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς εἰλας ἐξάλειψον, ῥανίσιν αἱμάτων σου· πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον γέφανον, τῇ σῇ σεβασμῖα, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρειναι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοᾷς ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότηι, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» **Ε**ἵπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'θλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχὴ, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγε· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθὸν, καὶ θεῖας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρασοῦ με καταξιώσον.

Ωραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλθων μαρμαρυγαῖς, καὶ θεηγόρῳ στόματι, θεορρήμοσύνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ω'ς πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σθ
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ο' πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασιλείον πόλιν, θαυμαίων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἄνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Α'γγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς ἔρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σθ δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θεῶν, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόανθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὄξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος·

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως,

Ζήτει τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει τῇ ε'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

=====

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*),
Δαλμαίτου καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὁσιοί σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων ταῖς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμαίτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρά πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Α'στέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὁσιοὶ ψυχᾶς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η' δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεθόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσαάκιος, συναιρουμένων τῶν δύο αα εἰς ἓν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ἱμνογράφος Ἰωσήφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσαάκιον ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ Χειρόγραφον παντάχῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Φαιδρούς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεικομένη.

Φωτὶ τῷ θείῳ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίς αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερρον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Α'ποσκοπῆντες εἰς μόνον τὰ μένοντα, τὴν τῶν ἀρεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεικρέσασθε· καὶ ὄλω τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὄθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Ιερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφὲ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, Ἰσακίε τῆ μάκαρος, ἀνέδραμες, πρὸς ὑψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, Μοναζόντων γέγονας· διόσε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἠκυήσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμπρον μετανοίας φωτισμὸν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν πάντα μεγαλύνασαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α'πλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσακίε πάντες ἐγνωμεν, πικρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμπεσι, Φαῦσε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τῆς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σε ἐξεικονίζοντας.

Υμνωδίαῖς ἀπαύσαις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀνοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλεον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἐγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσε-

κτον, θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέπτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλων παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἠἀμνάς θρωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκράυγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σάρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἠἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήνοα Κύριε.

Οὗς πολυφόρα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρᾶς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἐγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Οὗς τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, θεῖα Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Ἀγνή κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε΄. ἵνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐώς, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν
πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ,
τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας
πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε
Πάτερ Ἰσακίε.

Οπαδὸς Ἰσακίου, ὡσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισσαῖος
γεγέννησαι, ἱερέ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρι-
σμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσων ὕδωρ, τῆς
πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλί-
ζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας
εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠράθης στῦλος,
προηγούμενος θείου συστήματος, Θεοφόρε Φαῦ-
στε, καὶ Μοναστῶν κανῶν καὶ τύπος καὶ Πι-
στῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτόκιον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαί σε δοξάζου-
σιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέ-
λων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ
βοῶ· Ἀγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν
τοῖς πάθεσι.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων
γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων
Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμά
σου, ἀλείπτῃς τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανῶν
ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας
πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαῖβ, τὸν
προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσακίε
ἠλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου
ἀφρόνως διαίρεσιν.

Ωράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες
τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ,
θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε
Ἰσακίε, θαράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων
φωστῆρες αἰείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ
παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ὀπηρεΐαις, ἐπισκο-
πῆ, Παναγία Παρθένε, σωτηριῶδει σου τάχος ἐ-
πίσκειψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθῆ, Θεοτόκε ἐλπίς
μου πανύμνητε.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ
πίστει, ὕμνοι Ἰσακίον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ
Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θαράπον-
τας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ ο΄. Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξεῖπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὀσίων
Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ
σκάμματα, ζῆλον τὸν θείον, τὴν παρρησίαν, τὸ
καθαρὸν τῆ βίβη, τὰς θείας πράξεις, ἅς ἐπὶ γῆς
ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς Ἀγγελοὶ; ἀλλ' ὅμως σὺν τέ-
τοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ
ταύτην αἰεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτα-
νεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Ἡ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ὀσίων Πα-
τέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ἵψιστε, Φαῦστος, Ἰσακίος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσακίος τριτάτῳ θάρον, ἠδέγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ
σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς
καὶ θαρσύνως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα
καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ
παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὀσίον Ἰσακίον, καὶ τὸν
μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέ-
γιστον. Ὁ δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσακίος ἐκ σπαργάνων
αὐτῶν τὴν ἔρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος·
ὄθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμήμενος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προσελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐκ-
κλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνοιξον, ὦ Βασι-
λεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπει-
θεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινήθεις, Ἵποστρέψας, φησὶν ὁ
Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπι-
στρέψεις, εἶπεν ὁ Ὀσίος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύ-
ριος ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ
φεύξῃ ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν,
πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι
γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῆ δε, τὸν Ὀσίον Δαλ-
μάτων ἠγούμενον παρεστήσατο, Ἀττικῷ τότε τῆς Κων-
σταντινουπόλεως πατριαρχούντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον δια-
πρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀ-
πόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τσαύταις ἐν ἐκστάσει
γεγονῶς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ,
καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συνελθοῦσι Πατράσιν αἰδέσιμος· οἱ
καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ τοὺς μετ' αὐτόν τῆς κατ'
αὐτόν Μονῆς ἀρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρ-
χειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ
Μοναστηρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐάλλεριανοῦ καὶ Γαλῆνου τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικειμένον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὄθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἀχθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄρειος ὄλον διὰ προσευχῆς ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἔνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κακεῖ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου.

Ὁ ρᾶ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητῶ τὴν κλησιν ἔργῳ δεικνύει,

Κλητῆ Θεῷ φανείσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὠφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστείας, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροισ, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πιστεῖ μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναζῶν πληθύν ἱεράν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αίρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶς ἐταπείνωσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκέρησας, καὶ ὄδηγός ἐγένεθ τυφλῶν, γῆρας βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νεηστευκας, αὐθίς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφὸν, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη· πρὸς ὃν βοᾶς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὄλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτης ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεθήκασι, πρὸς ἐπαυλεις νοητὰς εὐφραϊνόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπὰς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τῆ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὡσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγαζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνα-

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνώσαί με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἰεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Θεοτοκίον.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
» γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν ἄχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ
Θαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι,
τῶν τὴν ἡμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμ-
φωτον μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, τα-
θέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες,
δακρύνουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
θέναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθα-
ρήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνη-
σαν· καὶ δεσμευθέντες διελυσαν, τῆς πλάνης τὸν
σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμενοι
ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦς περιδόξους ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας
ἀπόλαυσιν.

Εαυτοῦς πρὸς τὰ σκᾶμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγήσαι καὶ

δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν,
ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, Θεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, ταῖς Ἁγίοις προτίθε-
ται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθά-
νοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσεως τυχεῖν, ἐν
ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ
δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους,
καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιγίς·

Ταῖς ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ἄδω προσφόρως.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλήμενος, ελλείπον-
τος τοῦ Λ, διὰ τὸ ὀκτάρηθμον τῶν Ὠδῶν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑ-
πτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρ-
σεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώ-
του κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οὐ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες
Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὑπνον
θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ
δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Γερικῶ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἑπτὰ· ἡ δὲ
τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῆ ἑπταφώνῳ νῦν,
πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου
καὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. **Θεοτοκίον.**

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρί συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

Ῥδὴ γ'. **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Α'στέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὠφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἔθυνατε.

Πρὸ βήματος στερρώως ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκτηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῶ.

Α'ξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρώως. **Θεοτοκίον.**

Η'βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐκ ἐπὶ τῷ Κόσμῳ ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε· τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἶροντα τοῦ κόσμου Σεμνῆ, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτῇ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὀρώσα Χριστέ· οἱ μοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς

ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

Γ'ερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφesiῶν Παῖδες ἐδείξαν ἄφρονα.

Γ'ερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὠφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. **Θεοτοκίον.**

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως ἄχραντε.

Ῥδὴ ε'. **Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.**

Α'νεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπίγῃς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφesiῶ Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Γ'ερωθέντες Θεῶ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίε, ἐρρώσθητε σοφοὶ, κλοῖων καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρώως, εἰδώλων πλάνην, ἐκλειεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. **Θεοτοκίον.**

Ε'ν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεὸς, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερούσιε.

Ῥδὴ ε'. **Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.**

Οὐκ ἐπὶ τῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι, στύλοι εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὠφθητε.

Α'φθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρᾶν, καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ,
Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ,
Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῆ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ
καιρὸν λαβόντες βουλευσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς
πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοί
τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆ-
ναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμφρα-
γῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
τεσσάρων (ἴσ. ὀρθότ. 194) χρόνου παρερρύηκόντων ἐπὶ τῆς
βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδῶ ἔ-
τει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσεως ἀναφύσεως περὶ τοῦ
μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς
τῆ αὐτῆ αἰρέσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι.
Ὁμῶς σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῆ γῆ ἑαυτὸν ὑποστρώ-
σας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ
τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρείδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπέ-
νευσε τοιῶδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπή-
λαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάν-
δραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ
τοῦ σπηλαίου ἐκεῖνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἡ-
νοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβᾶν οὕτω Θεοῦ προ-
στάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ
Παῖδες, καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἦδη χθές ὑπνώ-
σαντες, μηδοπωσοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλη-
μάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων
τὸ σύνολον· καὶ πλείον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος
ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠ-
μίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος·
Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, σῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ
προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σὺ,
ἀδελφέ Ἰαμβλίχε, ἀπέλθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλὴν περισσο-
τέρους· ὅφει γὰρ ὀλίγους ἦνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμή-
θημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰαμβλίχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν· Ἰδὼν δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνῆλλαγμένα,
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνῆλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν,
ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. Ἀπελθὼν δὲ ὁμῶς εἰς τοὺς πω-
λοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀρ-
γύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. Ὡς δὲ ἑώ-
ρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὐ-
ρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγομέ-
νον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόπῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀ-
ναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς
δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοῖνον καὶ προσπεσὼν,
ἠντιβόλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μό-
νον ἄφετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δὲ· Δεῖξον ἡμῖν ἔλεγον,
τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἶδ' οὖν, πα-
ραδίδομέν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννου
ὄρωντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο, καὶ
ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον
ἦγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὁν οὕτως ἰδὼν, ἤρε-
το· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὐ-
ρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐρε-
μα μηδέποτε εὐρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι, καὶ
τί μοι ἐστὶ τὸ συμβᾶν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος·
Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμὶ, εἰάν
ἡ ἢ Ἐφεσος αὕτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνες εἰσὶν
οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας
διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. Ὁ δεῖνα, εἶπεν, ὁ Πα-
τήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα Πάπ-
πος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Ξένα καὶ ἀνυπόστα-
τα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέ-
γων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰαμβλίχος εἶπεν· Ἐάν
τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ
γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀ-
πὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾶ, πρὸ διακοσίων σχεδόν ἐτῶν τυ-
πωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν,
σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰαμβλίχος πεσὼν εἰς
τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύ-
ριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν ταῖς χρόναις τούτοις Δέ-
κιος οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ
Ἰαμβλίχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγητε, ἀλλ' ἀ-
κολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν
σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅ-
τι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῆ
χθές ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέ-
γει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συ-
νέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν
αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ
σπηλαίον πρῶτος ὁ Ἰαμβλίχος, εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφείς τῆς θύρας, εἶδε γλωσ-
σόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίαις, ὅπερ
ἔθιντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποστα-
λέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ
σπηλαίον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνηματα,
καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μο-
λυβδίναις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν
τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίναις πυξί-
δας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόν-
τες εὐδου τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπεσον
εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς.
Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ'
οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσαν-
το ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς
δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ
Βασιλεὺς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῆ πολλῇ τὸν
τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν
Ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσι ἐναπέσμηκε
καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρε-
ίδε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἰπέδειξεν αὐτῷ ὁρατὰ

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσημιλοῦντες οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἁγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἑναπουστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δοὺς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἔασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῆ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῆ καταδείξας τοὺς Ἁγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν ταῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἔχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσατο· καὶ κοινῇ παρὰ πάντων ἑορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμὴ! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἦχθη ἀμφὶ τε-
τάρτην.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ θείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνῶριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναῖξι, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Θεογνωσίαν. Διὲ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ριφείσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ροιᾶς, ἕως αὐαὶ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησοφάλισαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίξαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἶθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίους τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἁγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὀστά αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνησκει κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ,
Ὡς ἂν τρυγῆσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γ'ας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἴων ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἑννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διάφοροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἦτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ἰκόνος χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐνλειπὰ οἱ Παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ὡς ὄντως στερροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὐθις ὠφθητε, καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξη κραταιούμενοι θείᾳ, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἔτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ θείοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα· ἕς ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερροὶ φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες

καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες ἐκραύαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνῆ, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνοι οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφήν τῆς ἐμφερείας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα
» εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ολβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων ἀποκαλύψις, ἢ τῶν Ἁγίων ὥφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἡμφιεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὥφθη σπήλαιον, προμηνῦον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τετιμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῆ πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν πρὸς ὀφθαλμοὺς, ὑπερτέρως τῷ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστράπτοντες· ὧν περ τὰ θεία πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στυλοὶ τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης ἀγνῆ, ὁ Βασιλεὺς ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἔξα-
» νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Ὁ ἱερός Ἑμνωδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιβόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρῶν περὶ τοῦ Ζοροβάβελ ῥηθέν· Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικρὰς καὶ χαρῆσονται, καὶ ὀφθονταὶ τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιθλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ'. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος γινῶναι ἀκριδῶς τὴν ἐννοίαν τῆ προφητικῆς τούτου χωρὶς, ἀναγνώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἐρμηνείας τῶν Πατέρων.

» σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανέντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἔξανίστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτινόν, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κυριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια γ'· Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κει ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν ναὸν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθειῆμεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸν ἀγαζόμενοι, φῶς ἐν τού-
τῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐν-
δέδυσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι·
καὶ κορυφῇ σῆ διαδήμα, ἐπαναδησάμενος, ἀ-
φθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρό-
παιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡς
περ σιῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ
παντὸς εὐφραϊνόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε·
τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραζάμε-
νος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολε-
μήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας
λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν
τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπό-
του, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἐνδοξε,
ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφό-
ρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάν-
των κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεού-
μενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σε-
πτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θα-
σώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐ-
τοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ
προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ
πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶ-
μεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν,
Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ
Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας,
Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων,
ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώ-
σων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθείς ἐν
δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, κα-
ταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσω-
μεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρ-
τια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἦγγικεν ἡ ἡμέρα
τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπα-
στράψαι τὴν ὠραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες,
ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ Ἀκροστιχίς ἡ Ἀλ-
φάβητος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ
ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶν-
τος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ,
Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτό-
μενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχε-
ται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσαι, ταῖς
ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ
Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν
ὄρει Θαβὼρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμι-
λίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων
Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύσως, τοὺς
δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου
διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε
πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τῆ σαρκὶ παθόντος ἐξει-
κόνισας, τῇ σαρκὶ σε Παμμακάαρ, καὶ τῆς
ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομένων, κρατυνθεῖς τῷ Πνεύ-
ματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου,
παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ
κνήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πι-
στῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἶδ' οὕτω, τὸ Τριῶδιον. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Αὐτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἁγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Ορος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριαῖδα προσώπων τῆ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θείκην, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφὴν δούλου λαβῶν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θαύσασθαι.

Εν ὄρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ρήματα πάρεστι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ἠδύοκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἄνακτα, Μάρτυς σοφέ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ιερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαυθόμενος ἀνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενήνεξαι ἀνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοκίον.

Ολῆν μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σέ κινῶ ἀγνή Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰρμός.

- Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
- Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η ἑράνιος χορεία, τοῖς γήϊοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἣν ἀσυγκρίτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφὴν, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠδύοκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσαμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλησιν, ἀδιστακτῶ πίστει ἠτομώλησας.

Εν Κυρίῳ Σωτῆρί σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖαν σὺ λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν κατωλισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὠφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι με, παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· κἰδοῦ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῆ, λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράφει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβῶρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Πνησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Κρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν νηδυῖσι Ἀχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ 5. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγὸς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἔχρεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσει, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτήν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασιάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρα σου, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οὐ χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολεροῦς τῆς ἀνομίας χεῖμαρρος, καὶ ποταμούς, ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ρεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὠφθησαν.

Θεοτοκίον.

Εηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοπον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν, τὰ ὠραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἶρμος.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ
» ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σῶζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ο χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάλλεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ Ἀρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμαίων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τιομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι σέβας.

Πέμπτη Εὐσιγνίου κάρη κινήσιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης γεγονώς ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτευσεν δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρι Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβατοῦ, ἦδη δέκα καὶ ἑκατὸν

ἑτῶν γενόμενος, ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἐπὶ ἐξήκοντα ἑπτά. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέγξας αὐτὸν, ὡς τὴν πατριὸν παραβάντα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐκ θείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, ταῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυχτηρίσας αὐτὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Καττίδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνούς λίθων ἔστησαν ὑψηλοῦς Λόγε,

Δί ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος,

Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,

Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,

Χριστῷ προσαχθεὶς θυμὰ καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥύπωθεισαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτὴρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἶμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινὸν, ὑπήνεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐτι σταζόμενος τοῖς ὄμβροισι, Παναοίδιμε τῶν θείων σε αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκαιρῆ ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰῶνων, Θεοτόκε ἀγνή· ὦ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σε, ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υἶψος οὐρανόθεν πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἣ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνυμνεύοντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἶδιον προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς περ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνύς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῶ Παμμακάρο, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐνέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρά θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρωθῆς κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

σίγνις ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτειχῆσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῆς Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως καθάρᾳ τῇ καρδίᾳ, προῦπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητράζεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς.

» **Τ**ὸν βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμαλώτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες, » μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προσόρτιος. Ὠδὴ Δ'. Ἄπας γηγενῆς.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ Δεῖα δόξῃ ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακᾶς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἔρανίῳ, αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὠφθῆς ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Δείας μορφῆς.

Ω λόγε Θεῶ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτήρ τῆς Πατρὸς· ὦ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Ισχυῖ Μάρτυς τῆς Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄντως νῦν φρουαπτόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἄπασαν.

Ως κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὠραιότης Εὐσίγνις, ὡς στῦλος ἄσεικος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς Δεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ὡς ὀλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Στάζουσι μύρον οἱ ἄτμοι, τῶν ἰδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνις, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιάζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ηλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σε, αὐτῆς πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ὄφους, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλέμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν Δεικῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κυρίου τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὑμνοῖς σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστῆ Μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὑμνοῖς μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμὸς.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον πασάδα, τὴν τεκῆσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεῖς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀθέων τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάντοφῃ μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεῖ Ἠλίατε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιοθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξῃ Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεσάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεῖς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

—εξ—

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιῶμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἀμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξασπράψαντα, θεῖκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κευριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς νυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

Ηλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει·
Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ
ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἐσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχολογία ἢ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἰδίόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σικηνὴ ἐφηπλοῦτο.
Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
σον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταίς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγά-
ζων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξου-
σία, δεῖξαι βεβλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμ-
πρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ κατα-
ξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ,
τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐν-
δόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν
ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀ-
ξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋ-
σῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν
κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν
λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῆ Πατρὸς,
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ
ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσον-
τος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ορος τὸ ποτέ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν
τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου
ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ σε
Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ·
οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέρον-
τες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ
πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ
ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες,
Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλ-
λοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς
τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ
ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς
σου Μαθηταίς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάν-
νην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθῶν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ με-
ταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέ-
πετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς
ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν
ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ
τρόμῳ, οὐρανοὶ ἐφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες
ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με
εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω
σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐν-
τολαίς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀνα-
στάς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ,
ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσ-
βυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐ-
πιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἄαρὼν καὶ
Ὡρ μεθ' ὑμῶν· εἴαν τι συμβῆ κρίσις, προσπο-
ρευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ
ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κα-
τέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ
ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκά-
λεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης
Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ
ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε
Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαρά-
κοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώ-
πίῳ, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ
θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύε-

Κεφ.
12.

Κεφ.
11.

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρά πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸ προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμή σὺ αὐτὸς συμπορεύη μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρά πάντα. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῆσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σιεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὸ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῖ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεε, ἡ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδού τις ἤφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδού πρὸς κα-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμφάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐν δευτέρῳ, καὶ ἤφατο αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδού ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδού Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλύσῃ ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· ἔκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πυρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πυρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφαὶτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτί τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλοκλήρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὀράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες· Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντα αὐτῶ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σιηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἤνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτίζομένους, καὶ ὁμολογῆντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτει τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Οὐ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ Ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβῆσαν ἕσσαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προσορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει· Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηκας, μεταστοιχείωσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, δεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιωθήσαν ἕκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἠκούον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκριτοῖς Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄσχετον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲ ἄτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἠκούον μαρτυρούσης, ἤνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης· Ἡλίας καὶ Μωσῆς συναλάσσον σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστρα-
πῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ
ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν
Μωϋσῇ Ἡλίας σοι παρίστανται. Νόμος καὶ
Προφήται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου. ἀγαθὰ
Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἄπασαν, Ζῆτει τῆτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶθ' οὕτως αἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδεος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-
» θρὸν καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀ-
» ναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐ-
» τῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον· Ἄ-
» σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ
τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν
ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστρά-
ψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄ-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ισχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι Μαθηταί,
δαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπσας ἀ-
μυδρῶς, θείκης αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελ-
πον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν Θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σιεπασθεῖς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβῶ-
ριῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πά-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία· Σταυρὸν χαραξας Μωσῆς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀ-
μαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι
φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
θεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξ-
έλαμψε.

Ἔτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῶ· θεράπον-
τι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως,
ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψιστε ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβῶρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας,
ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλόνηρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ἐν ὑποστάσει σε, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία· Ράβδος εἰς τύπον,